

Τῆ Κς' τοῦ μηνὸς Οκτωβρίου

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου (†306)· καὶ ἡ Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος Σεισμοῦ (740).

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Μ ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ
πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα
ε εθ νητρο ο πς με ε νον ως ον Λυ αι ς κα θει ει

λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ω θαρ ρυ υ νας το ον
 Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη
 τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
 σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τοῦ Σεισμοῦ.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ο ε πι βλε πων ε πι την γην και ποι ων αυ
 τη ην τρε ε μιν ρυσαι η μας της φο βε ρας τσ σει
 σμυ α παι λης Χρι στε ο Θε ε ος η μων και
 κα τα πεμ ψον η μιν πλσ σα τε ε λε η σ
 πρε σβει αις της Θε ο το κς μο νε φι λαν θρω πε ε ε
 ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας
καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἀγίου]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ μνήμη σου ἔνδοξε, Μάρτυς Δημήτριε, ἐφαίδρυνε σήμερον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· καὶ πάντας συνήγαγεν, ἄσμασιν ἐπαξίως, εὐφημεῖν σε θεόφρον, ὡς ὄντως στρατιώτην, καὶ ἐχθρῶν καθαιρέτην· διὸ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἀθλήσεως καύχημα, Μάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν ἐνδυσάμενος, κατεπολέμησας, ἐχθρὸν τὸν ἀνίσχυρον· πλάνην γὰρ τῶν ἀνόμων, ἐν αὐτῷ καταργήσας, γέγονας τοῖς ἐν πίστει, εὐσεβείας ἀλείπτῃς· διό σου καὶ τὴν μνήμην, σεπτῶς πανηγυρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένη, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀδιστάκτω τῇ πίστει ὁ Ἀθλοφόρος Χριστοῦ, τῶν τυράννων τὰ θράση καταβαλὼν ἀνδρικῶς, ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαυσε· καὶ τῶν βασάνων ἀμοιβήν, τὴν τῶν θαυμάτων παροχήν, ἐδέξατο ἐκ τοῦ μόνου, Θεοῦ τοῦ ἀγωνοθέτου· ᾧ καὶ πρεσβεύει ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπτῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν συμπαθέστατον, Κυρίου Μάρτυρα, ἐκδυσωποῦμέν σε πιστῶς Δημήτριε, ῥῦσαι ἡμᾶς παντοδαπῶν, κινδύνων ἐπερχομένων· ἴασαι ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τὰ τραύματα· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἅγιε· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὅπως αἰεὶ σε δοξάζωμεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου, ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι πολλοῖς, ἐν παισίμασι Θεοτόκε· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῶ τῆς καρδίας μου· Δέξαι με πανάχραντε, τὸν πολλὰ ἀμαρτήσαντα, ἵνα ἐν παρῶρῃσία κραυγάζω σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ε^{Β8} κ ν ε ο τ η τ ο ο ο ο ς μ ρ πο ο ο λ λα α α πο
λε ε μ ει με ε πα α α θ η η ^{Δι} ^ε ^χ α λ λ α αυ
^{Β8} τ ο ς α αν τι ι λα α α β ρ ρ και σω ω ω σον
Σω ω τ η η η ρ μ ρ ^ε ^χ

Ο^{Δι} ι μι σ ρ ρ ν τε ς Σι ω ω ω ν αι αι σ χ υ υ ν
^{Β8} θ η η η τε ε ε ε ε α πο ο τ ς
Κυ υ ρ ι ι ι ρ ρ ω ς χ ο ο ο ο ο ο ρ
^Μ ^ε ^χ ^{Πα} ^ε ^χ ^{Β8} ^Ζ ^ε ^χ
το ο ο ο ο ς γ α ρ π υ υ ρ ι ι ι ι ι ε ε
σε ε ε σ θε ε ε ε ε α πε ξ η ρ α με ε ε νοι

^ε ^χ
οι

Δ^{Β8} ^χ ο ξ α Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
ω Πνε ευ μα α τι ι ^ε ^χ

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψ υ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ^ε ^χ και κα α θα αρ σει ^Δ ^ε ^χ

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι

ι ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ζει

τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει ει

ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον

τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι

ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν

Προκείμενον.

Ἦχος Βου

Θ αυ μα στο ος ο Θε ος εν τοις Α γι οις αυ

τα

Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον

Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ

Θ αυ μα στο ος ο Θε ος εν τοις Α γι οις αυ
τς

Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο προ πει α
αυ τς και η δυ να μισ αυ τς εν ταις νε φε

λαις

Θ αυ μα στο ο ος ο Θε ε ο ο ος εν τοις Α
γι ι οις α αυ τς υ υ υ υ υ υ υ υ
* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (κα' 12-19).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με

ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τῶ σὸ Α γι ι ὄ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

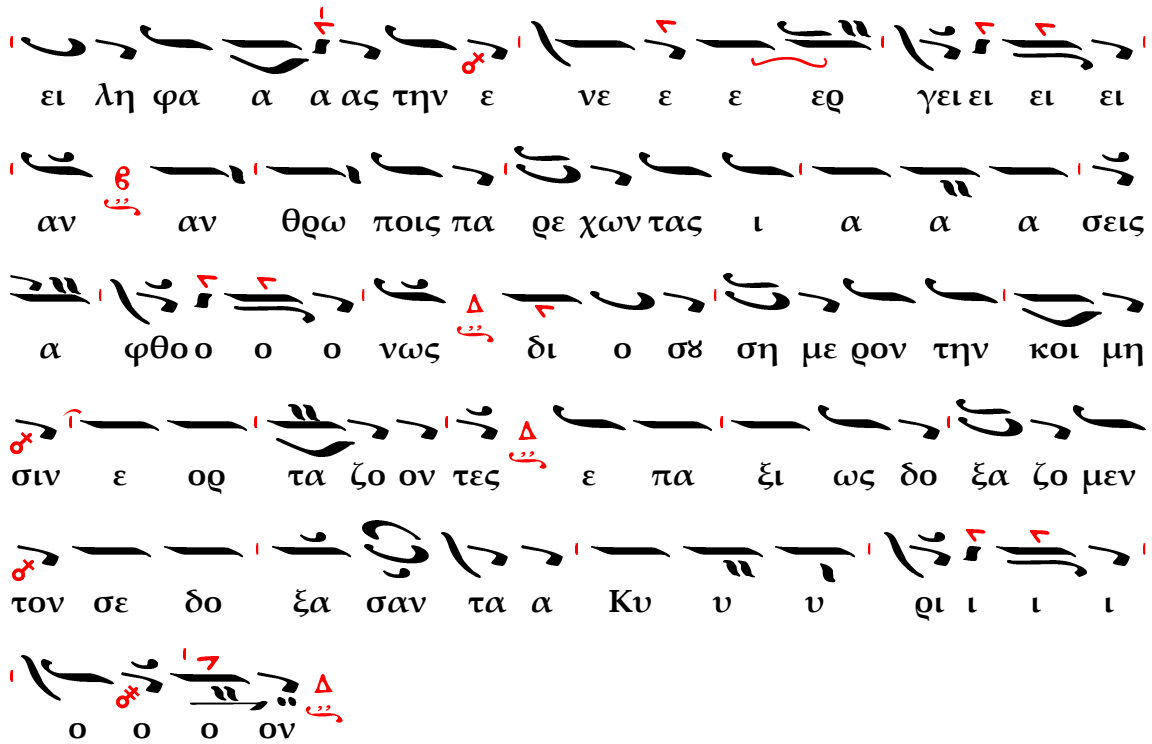
λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^Ζ Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
Ε^{Δι} ις τα υ περ κο σμι α σκη νω μα α τα το πνευ
μα σθ Δη μη τρι ε μαρ τυς σο ο φε ^Δ Χρι στος ο Θε
ος προ ο ση κα α α α το α μω ω ω μη η η η
τον ^θ συ γαρ της Τρι α δος γε γονας υ πε ε ερ μα
χος ^Δ και εν στα δι ω αν δρει ως ε να α θλη
η η σας ^Δ ως α δα α α μας στε ερ ρο ο ο ος
λογ χευ θεις δε την πλευ ραν την α κη ρα τον σθ παν σε
βα α α σμι ε ^Δ μι μδ με ε νος τον ε πι
ξυ λδ δ δ τα α α νυ θε εν τα ^Δ εις σω τη
ρι αν παν τος τδ δ κο ο ο σμδ ^Δ των θαν μα των

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα ἀναγινώσκονται ἢ ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ μὲν τοῦ Σεισμοῦ μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς σ', οἱ δὲ δύο τοῦ Ἁγίου εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σεισμοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

ᾠ Χριστέ, τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα ἄσωμεν. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς φοβερὰ ἡ ὀργή σου, ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῆ, ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν· εὐχαρίστως σε διὸ ἀεὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαίρων ἀεὶ καθ' ἐκάστην τῇ παντελεῖ, διορθώσει Δέσποτα, ὡς περ φύλλον εὐτελές, διασεῖεις ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στηρίζων Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥῦσαι σεισμοῦ βαρυτάτου πάντα ἡμᾶς, καὶ μὴ δώῃς Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς, παροργίζουσαν κακοῖς σὲ τὸν μακρόθυμον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετικῶς σοι βοῶμεν Μῆτερ Θεοῦ, τὰ συνήθη σπλάγχνα σου, ἐπὶ πόλιν καὶ λαόν, συμπαθῶς δεικνύουσα σεισμοῦ, βαρυτάτου, καὶ φθορᾶς ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Τοῦ Ἁγίου πρώτος Κανὼν, ἔχων Ἀκροστιχίδα·

Τῷ καλλινίκῳ προσλαῶ Δημητρίῳ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν θεῖον, τοῦ μαρτυρίου στέφανον, ἀναδησάμενος, περὶ Θεὸν χορεύεις ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, Μάρτυς αἰοῖδιμε Δημήτριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὄντα, τῆς ἀληθείας Μάρτυρα, καὶ μέχρις αἵματος, ἠγωνισμένον μάκαρ καρτερῶς, σταθηράν τε τὴν ἔνστασιν, πρὸς τοὺς ἀγῶνας δείξαντα, σὲ ὁ Δεσπότης προσεδέξατο.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κακίας, τὸν εὐρετὴν κατέρροαξας, πρὸς γῆν Δημήτριε, μαρτυρικῆ σου λόγχῃ καθελὼν, θεϊκῆς ἀγαθότητος, ταῖς ὑπὲρ νοῦν δυνάμεσιν, εἰς τοῦτο μάκαρ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήτωρ, καθ' ὃ Θεὸς τὸ πρότερον, ὑπάρχων γέγονε, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀπάτωρ ὁ ἐκ σοῦ, Θεοτόκε πανύμνητε, σάρκα λαβὼν καθ' ἔνωσιν, τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Δεύτερος Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Μύρω νοητῷ προσπλακεῖς, μύρον γίνῃ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Φιλοθέου.

Ποίημά ἐστιν οὗτος τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου Φιλοθέου, ὑπόθεσιν ἔχων ἐγκωμίων ὁμοῦ καὶ δεήσεως εἰς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ μύρον.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος ὁ αὐτός. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μερίς μου Δημήτριε, καὶ δόξα θεία γεγέννησαι· τῆς μάνδρας γὰρ πρόβατον, κἀγὼ τῆς φίλης σου· διὸ δέξαι μου, τὸν ὕμνον στεφηφόρε, κροτοῦντα τοῦ μύρου σου, τὴν χάριν σήμερον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπῆλθες Δημήτριε, λαμπρῶς Μαρτύρων τὸ στάδιον, ἐλαίῳ ἀλείψας σου, τῶν ἀρετῶν τὴν ψυχὴν· καινῷ τρόπῳ δέ, πεσῶν νικᾶς γενναῖε· καὶ μύρου τὸ σῶμά σου, κρήνην ἀνέδειξας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥευμάτων βορβόρου με, καὶ δυσωδίας Δημήτριε, ἀπόσμηξον δέομαι, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν· καὶ τῷ μύρῳ σου, λαμπρῶς

εὐωδιάσας, Χριστοῦ μύρου ποίησον, ἄξιον σκῆνωμα.

Δόξα.

Ὡς μύρον μὲν ἔφησε, Δαυΐδ ὁ θεῖος ἐν Πνεύματι, τὴν ἔνωσιν ἔνδοξε, τῶν ἀδελφῶν τὴν τερπνὴν· τὰ δὲ μύρα σου, σοφὴ τὴν νέαν κτίσιν, συνάγει πρὸς ἔνωσιν, μύρου τοῦ κρείττονος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Φανείσαν Πανάμωμε, μύρου τοῦ θείου ἀλάβαστρον, καὶ σκεῦος ἐξαίρετον, τῆς εὐωδίας Χριστοῦ, ἱκετεύω σε, παθῶν τῆς δυσωδίας, βορβόρου τε λύτρωσαι, τῆς ἀμαρτίας με.

Τοῦ Σεισμοῦ. Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γῆ μαστίζεται ἡμῶν, κακῶς διαχειμένων, καὶ αἰεὶ τὴν ὀργὴν σου, συγκινούντων καθ' ἡμῶν, οἰκτίρμον παμβασιλεῦ· ἀλλὰ φεῖσαι, Δέσποτα τῶν δούλων σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συσσείσας Κύριε τὴν γῆν, ἐστερέωσας πάλιν, νουθετῶν ἐπιστρέφων, τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῶ, θείῳ φόβῳ, θέλων ὑπεράγαθε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γεννώσας θάνατον πικρόν, καὶ σεισμοὺς βαρυτάτους, καὶ πληγὰς ἀνηκέστους, ἀμαρτίας ἀδελφοί, ἐκφύγωμεν καὶ Θεόν, μετανοίας, τρόποις ἐκμειλίξωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη οὔσα ἀγαθή, τὸν πανάγαθον Λόγον, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τῆς παρούσης τοῦ σεισμοῦ, ῥυσθῆναι πάντα ὀργῆς, Θεοτόκε, ἄχραντε δεόμεθα.

Τοῦ Ἁγίου.

Πρῶτος Κανὼν. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λελόγισται παρ' οὐδέν, τὸ τῶν τυράννων παρὰ σοὶ πρόσταγμα· τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον γάρ, πάντων Ἀθλοφόρε προέκρινας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυχνία φωτοειδής, τοῦ Μαρτυρίου ἐν σκηνηῇ γέγονας, θείῳ φωτὶ λάμπουσα, Μάρτυς ἀθλοφόρε Δημήτριε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰώμενος τὴν μορφήν, τὴν σαθρωθεῖσαν τῶν βροτῶν Πάναγνε, ταύτην ἐκ σοῦ ἐνδύεται, μείνας ὄπερ ἦν ὁ φιλόνητος.

Δεύτερος Κανών. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναμάτων ἐπέβης ζωηρῶν, Βαπτίσματι θείῳ καθαρθεῖς· αἷματι δὲ λουσάμενος, μαρτυρικῶ Δημήτριε, κρᾶσιν καινὴν τετέλεκας, πηγὴ τῶν μύρων γενόμενος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ μέγας φρουρὸς Θεσσαλονίκης, ὡς μέγας Κυρίου ποταμὸς, τέρπεις λαμπρῶς τὴν πόλιν σου, τοῦ μύρου τοῖς ὀρμήμασιν· ὡς θεῖα δὲ σκηνώματα, καθαγιαζεῖς τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ πόλις σου Μάρτυς ὡς περ κρήνη, ναμάτων ὀρᾶται ζωτικῶν, ὡς ῥεύματα τὰ μύρα σου, ποταμηδὸν προχέουσα, θαλάσσης τῶν αἰρέσεων, καὶ τῶν παθῶν κατακλύζοντα.

Δόξα.

Τὸ μύρον Χριστὸς ἐν τῇ ψυχῇ σου, Δημήτριε ῥεῦσαν νοητῶς, ὡς χεῖλεσι σοῖς μέλεσι, μύρου πηγὴν ἐξέχεε, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, σεπτὸν δεικνύων σε σκῆνωμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἴδου, ἡ Παρθένος ἀνακράζει, τῷ πάντων Δεσπότη καὶ Υἱῷ· Καλὸς εἶ ὁ Νυμφίος μου, ἰδοὺ καλὸς ὠραῖός τε· εἰς τὴν ὁσμὴν τοῦ μύρου σου, σπουδῆ δραμοῦμαι ὀπίσω σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις καταπλουτῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλὼν, Μάρτυς κατεπάτησας, τῶν τυράννων τὰ θράση· καὶ τῷ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, εἰς χάος ἐβύθισας· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐδέξω τὰ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, Ἀθλοφόρε Δημήτριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Ἔτερον τοῦ ἁγίου.**

Βασιλεῖ τῶν αἰώνων εὐαρεστῶν, βασιλέως ἀνόμου πᾶσαν βουλήν, ἐξέκλινας ἔνδοξε, καὶ γλυπτοῖς οὐκ ἐπέθυσας· διὰ τοῦτο θῦμα, σαυτὸν προσενήνοχας, τῷ τυθέντι Λόγῳ, ἀθλήσας στερρότατα· ὅθεν καὶ τῇ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν ἐξωρύχθης, τὰ πάθη ἰώμενος, τῶν πιστῶς προσιόντων σοι, Ἀθλοφόρε Δημήτριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Τοῦ Σεισμοῦ.**

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐπελθούσης σου ὀργῆς ἀφορήτου, ὅτι ἠλέησας ἡμᾶς καὶ ἐρρύσω, φιλανθρωπίας πέλαγος δεικνύων Χριστέ, νῦν εὐχαριστοῦμέν σοι, παιδευθέντες ἐκκλίνειν, ἀπὸ τῶν κακῶν ἡμῶν, τῶν ἡμᾶς θανατούντων. Ἄλλ' ἐπιβλέψας οἴκτειρον ἡμᾶς, ταῖς ἱκεσίαις Σωτῆρ τῆς τεκούσης σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος β΄.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον· * αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν, πάντες συμφώνως οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ὡς ὀπλίτην Χριστοῦ καὶ Μάρτυρα τιμήσωμεν, ἐν ᾧδαῖς καὶ ὕμνοις ἀναβοῶντες τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστη τῆς οἰκουμένης· Ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ τῆς ἀνάγκης Φιλάνθρωπε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Μαρτύρων· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων· ὅτι * σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Δημήτριον νύττουσι λόγχαι, Χριστέ μου,
Ζηλοῦντα πλευρᾶς λογχονύκτου σῆς πάθος.

Εἰκοστῇ μελῖαι Δημήτριον ἕκτη ἀνεῖλον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὀρμώμενος πόλεως, εὐσεβῆς ὢν ἄνωθεν καὶ τῆς εἰς Χριστὸν διδάσκαλος πίστεως. Ἐπιδημήσαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ τῆς Θεσσαλονικέων, κατεσχέθη ὁ Ἅγιος, ὡς τῆς εὐσεβείας διαβόητος. Σεμνυνομένου δὲ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τινὶ ἀνδρὶ, Λυαίῳ τοῦνομα, καὶ προτρεπομένου τοὺς τῆς χώρας ἐξελθεῖν καὶ διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν, (ἦν γὰρ ὁ Λυαῖος μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τοὺς κατ' αὐτόν ὑπερβάλλων)· νεανίας τις, τὴν πίστιν χριστιανός, τοῦνομα Νέστωρ, προσελθὼν τῷ ἁγίῳ Δημητρίῳ, ὄντι ἐν τῇ φρουρᾷ, ἔφη· «Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, βούλομαι συμπλακῆναι τῷ Λυαίῳ· ἀλλὰ εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ». Ὁ δέ, τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ κατασφραγίσας τὸ μέτωπον αὐτοῦ, «Καὶ τὸν Λυαῖον, φησί, νικήσεις καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσεις». Τούτοις ὁ Νέστωρ τοῖς ῥήμασι θαρρόησας, ἀντέστη τῷ Λυαίῳ καὶ τὴν ἀλαζονείαν αὐτοῦ κατέβαλεν, ἀποκτείνας αὐτόν.

Διὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς αἰσχυρθεὶς, ἐπεὶ καὶ ἐρευνήσας τὸ πρᾶγμα ἔμαθεν, ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τόπῳ, λόγχαις τὴν πλευρὰν διαπαρῆναι ἐκέλευσε τὸν ἅγιον

Δημήτριον πρῶτον, ὡς αἴτιον γενόμενον τῆς τοῦ Λυαίου σφαγῆς· καὶ τούτου γενομένου, εὐθέως ἀφῆκεν ὁ Ἅγιος τὴν ψυχὴν, πολλῶν θαυμάτων καὶ ἰάσεων παραδόξων μετὰ τὴν τελευταίαν γενόμενος ποιητής. Εἶτα, τῆ τοῦ βασιλέως κελεύσει, καὶ ὁ ἅγιος Νέστωρ ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀρτεμίδωρος καὶ Βασίλειος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος, ᾧ τέλους ψῆφος ξίφος,
Σύναθλον εἶχε Βασίλειον πρὸς ξίφος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ἡ ἁγία Μάρτυς Λεπτίνα, κατὰ γῆς συρομένη, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῆ συρεῖσα χερσὶ δυσσεβοφρόνων,
Ἀφῆκεν εἰς γῆν Λεπτίνα σαρκὸς πάχος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ὁ ἅγιος Μάρτυς Γλύκων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εἶφει προτείνας Μάρτυς ἀχένα Γλύκων
Σπονδὴν γλυκεῖαν αἶμά σου Χριστῷ χεῖεις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τοῦ μεγάλου καὶ φρικώδους σεισμῶ.

Στίχ. Ἐσεισας, ἀλλ' ἔσωσας αὐθις γῆν, Λόγε·

Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἰκτός ἐστι τὸ πλέον.

Τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, Ἰνδικτιῶνος ἐνάτης, εἰκοστῆ ἕκτη μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ φοβερός ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὥστε τὰ ὑπερῶα καὶ τῶν ἄλλων ὠραιότερα οἰκήματα καταπεσεῖν, καὶ πολλοὺς συγκαταταφῆναι τοῖς καταπεσοῦσι. Διὸ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου ποιούμεθα καὶ τὴν μνήμην τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἀπειλῆς τοῦ σεισμῶ, ἀπερχόμενοι μετὰ Λιτῆς εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Πανάγνου καὶ ἁγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐκτελοῦντες ἐν αὐτῷ καὶ τὴν θείαν Μυσταγωγίαν. Ἦς ταῖς πρεσβείαις ῥυσθειῆμεν ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς καὶ τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μνήμη τοῦ ἁγίου νέου Ὁσιομάρτυρος Ἰωάσαφ, ξίφει τελειωθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν ἔτει ,αφλϚ' (†1536).

Στίχ. Μίξας ἀσκήσει τὴν ἄθλησιν, παμμάκαρ,
Διπλοῦς στεφάνους λαμβάνεις, Ἰωάσαφ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, οἰκονόμου τῆς Μονῆς Μηδικίου ἐν Βιθυνία. (†814)

Στίχ. Οἰκονομήσας, Ἀθανάσιε, βίον,
Τὸν μισθὸν εἴληφας καλῶς ἐκ Κυρίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μονὴν τοῦ Παντοκράτορος διὰ βασιλικῶν προστάγματος γενομένης εἰσελεύσεως τοῦ περιωνύμου καὶ ἀηττήτου Δημητρίου, ἥτοι τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ εἰκόνας, τῆς πρότερον ἐπικειμένης τῇ μυροβλύτῳ αὐτοῦ σορῶ καὶ σκεπούσης αὐτήν, κατὰ τὸ ἔτος ,αρμθ' (1149), ἐπὶ βασιλέως Μανουὴλ Κομνηνοῦ.

Στίχ. Σῆς οὐκ ἀποστάς, εἰς βασιλεῖον Πόλιν,
Μάρτυς, μετέστης διὰ τῆς σῆς εἰκόνας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τῶν

Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, ἐπισκόπου Νόβγκοροντ καὶ Πσκώφ.
(†1482)

Στίχ. Ἐκ διακόνων ἐπίσκοπος ἐγένου,
εοφιλῶς ποιάνας σὴν ποιμνῆν, Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου,
Ἐπισκόπου Βολογκντά. (†1588)

Στίχ. Ἀσκητῆς ὁμοῦ καὶ ποιμῆν χριστοφόρος,
Φανεὶς Ἀντώνιος, ἐν οὐρανῷ χαίρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ
Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις
ἀθλήσαντος, τοῦ θαυματουργοῦ. (1971)

Στίχ. Ἐκ γῆς τὰ ὀστέα σου οἶά περ ἄνθη,
Γεώργιε ὠφθησαν ἀθανασίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου
μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς
Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἁ'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυ τη στα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α ςον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νσ ς σαρ κω σε ως σσ τσ υ ψι
 στσ ο ο προ φητης Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σσ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

E ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σσ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οισ υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς'

T ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λεν τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ἐλάτρευσαν τῆς κτισθῆς θεοφρονες παρὰ τὸν κτιστὰν ἀλλὰ πύροσ ἀπειλήν ἀνδρῶσ πατήσαντες χαίροντες ἐψάλλον Ὑπερῦμνητε ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς ἐλογητοσ εἰ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας ἐγαγεν ἐν τῇ κοιλίῳ ἡ οὐκοσθῆς Θεοῦ τοῦ κτιστῆσ σωσάτοσ τοτε με ἐν τῷ πνευματι νυν δε ἐνεργημε ενοσ τῆσ οἰκουμένησ ἀπάσαν ἀγειρεῖσ φαλλήσαν τὸν Κύριον ὁ οὐκ ἐκλείπεισ ἐργα καὶ ὑπερψουσε εἰς πάντας αἰῶνας

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλυνεῖ ἡ ψαλμὸσ τὸν Κύριον καὶ

η γαλ λι α σε το πνευ μα μ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **O** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λησ αυ τ ε ι δε γαρ α πο τ νυ μα

κα ρι ε σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ και

το ελεος αυτες εις γενεαν και γενεαν

αντοις φοβουμενοις αυτον

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι

αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως θε

οτοκον σεεμεγαλυνομεν

Eποιησεκρατος ενβραχιονι αυτες

διεσκορπισενυπερηφανυς διανοι

ακαρδιας αυτων

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι

αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως θε

οτοκον σεεμεγαλυνομεν

Kαθειλεδυναστας αποθρονων και υυ

ψωσεταπεινωσ πεινωντας ενεπλησεν αγα

θω ων και πλτ εν τας ε ξα πε στει λε κε
ν8 ς5

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε ς5 κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'
A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χα μενος Πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα τα ι ε ρα
 θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἁγίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-θ.

Μαρ τυς Χρι στὰ δ Δη μη η τρι ε ως πο τε
 τὰ δ Λυ αι αι δ την ο φρυν και αι την ε ε παρ
 σιν και το ιπ πει ει ονθρα α σος κα θει λες χα ρι ι
 τι θει ει α τον γεν ναι ο ον κρα τυ υ νας εν
 τω στα δι ι ω Νε ε στορα τα Στα ρα τη η δυ
 να α μει δ τω κα με ε ε ε ε ταις ευ χαις
 σκ κρα τυ νον α α θλο φο ο ρε κα τα δαι μο
 ο νων πα αν το τε και πα θων ψυ υ χο φθο ο

ρων

Θεοτοχίον.

Τον σαρκω θε εν τα Κυ υ ρι ον εξα
 γνων σσ αι μα α των Παρ θε νο μη η τορ
 α α χρα ντε δυ σω πσ σα α μη πα αυ ση υ περ
 η μων τω ων σων δσ δ λων ο πως ευ ρω ω μεν
 χα α ριν και ευ και ρον βο η η θει α εν
 η η με ρα α Α να αγ κης γε νος βρο τω ω ω ω
 ων α πει λης σει σμσ τε τσ βα α ρυ τα α τσ
 κιν δυ νων τε Ε ξαι αι ρσ σα μη τρι και σσ δ προε
 σβει ει αις

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πάφ

Πα α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
 α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
 νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου
 ου ρα α ανων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι

οις υ ψι ι ι ιστοις σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε

ω

Α ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες

οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει

ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε

ω

Ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν. Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

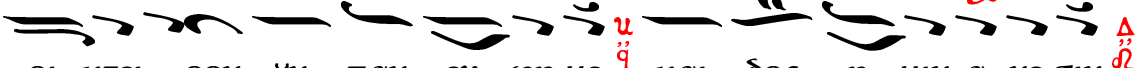

νης αυ τσ

Δ ε ε ε ευ ρο Μαρ τυς Χρι στσ προς η μας

σθ δε ο με νσσυμπα θς ε πι σκε ψε ως και ρυ

σαι κε κακω με ε νς τυ ραν νι καις α πει λαις

και δει νη μα νι ι α της αι ρε σε ως υφ η ης

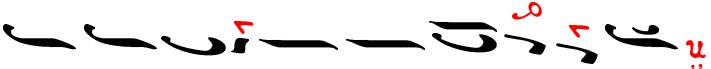

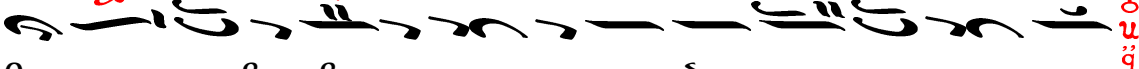

 ως αιχ μα λω τοι και γυ μνοι δι ω κο με θα ^{u q̇}

 το πον εκ το πσ συ νε χως δι α μει βον τες ^{o u q̇} και πλα

 νω με νοι εν σπη λαι οισ και ο ρε σι ^{o u q̇} οι οι

 οι κτει ρον εν παν ευ φη με ^{u q̇} και δος η μιν α νε σιν ^{Δ ρ̇}

 παν σον την ζα λην και σβε ε σον ^{o u q̇} την καθ η μων α γα

 να κτη σιν ^{u q̇} Θε ον ι κε τε ευ ων ^{o u q̇} τον πα ρε χον

 τα τω κο ο σμω το με γα ε λε ος ^{u q̇}

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· ^{u q̇} αινείτε αὐτὸν ^{Δ ρ̇} εν

 ψαλ τη ρι ω και κι θα α α ρα ^{u q̇}

Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, ...

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· ^{u q̇} αινείτε αὐτὸν ^{Δ ρ̇}

 εν χορ δαις και ορ γα α νω ^{u q̇}
T
 ει ει ει ει χος ω χυ ρω με νον η μιν ^{u q̇} τας

 ε λε πο λεις των εχ θρων μη πτο ς με νον ^{o u q̇} ε δο

 θης τας των βαρ βα α ρων ε πι δρο μας κα τα ργων ^{o u q̇}

και πα σων των νο ο σων τα συμπτω μα τα κρη πι ις
 α κα τα βλη τος και θε με ε λι ος αρ ρη κτος
 και πο λι υ χος οι κι στης και υ περ μα χος ε χρη
 μα τι σας τη ση πο λει Δη μη τρι ε η η
 ην λυ τρω θει σαν εν δο ξε Θε υ δο κησαντος
 δι α παν τος ε λευ θε ε ραν ταις σαις πρε σβει αις δι
 α σω σον Χρι στον ι κε τε ευ ων τον πα ρε χον
 τα τω κο ο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ ρι ον

Π α α α α σαν την α ρε την συλ λα βων
 των Α θλο φο ρων ο χο ρος α να δει κνυ ται εν τευ
 θεν της α κη ρα α τς και μα κα ρι ας ζω ης
 την τρυ φην α ξι ι ως ε κλη ρω σαν το εν οι οις
 α ξι α γα στε δι α πρεε πων Δη μη τρι ε

και τη μι μη σει τς Χρι στς σε μνυ νο με νος και και
 χω με νος τη της λογ χης ι σο τη τι αι αι
 αι τη σαι εκ τε νε στερον η μας τς τιμωντας σε
 των πα θη μα των ρυ σθη η ναι και χα λε πων πε ρι
 στα σε ων θερμωσ ι κε τε ευ ων τον πα ρε χον
 τα τω κο ο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Τ ον λογ χαις κλη ρω σα α α α με ε ε ε
 νον της σω τη ρι ι ι ς ς πλεν ρα αστην χα α α
 α ριν της νυ γει ει σης τη η λο ο ο ο ογ χη
 εξ ης η μιν πη γα ζει ο σω ω τηρ ζω
 ης και α φθαρ σι ι ασ να α μα α α τα Δη
 μη τρι ον τι ι μη σω ω μεν τον σο φω ω τα

τον εν δι ι ι δα α α α α χαις και στε

 φα νι ι τη ην εν μα α α αρ τυ υ υ υ υ σι

 τον δι αι μα τος τε λε σα αν τα τον της α

 α α θλη η η σε ε ως δρο ο ο ο ο μον

 και θαν μα σιν ε εκ λαμ ψα αν τα πα α α ση η τη

 Οι οι κ8 με ε ε ε ε νη τον ζη λω την τ8 δε

 σπο ο τ8 και συμ πα θη φι λο ο ο ο πτω ω ω

 ω χον τον εν πολ λους και πολ λα α κισ κιν δυ νοι ο ις χα

 λε ε ποις τοις θεσ σα λο νι κε ευ σι προ ι

 στα α α με ε ε ε ε νον ου και την ε τη σι ι

 ον μνη η η η μην γε ραι αι αι αι ρο ο ο ο ν τες

 δο ξα ζο μεν χρι στον τον Θε ε ο ν τον ε νερ γ8 ν

 τα δι αυ τ8 πα α σι τα ι ι α μα τα α

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Βου

Κ αι νυν και α ει ει και εις τ8ς αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ρυ υ σαι η μας εκ των α να γ κων η μων Μη τη ρ Χρι

στ ε τ ε Θε ε η τε κ ε ε σα τον των ο λων ποι

η την ι να παν τε σ κ ρ α ζ ο μεν σοι χ αι αι ρ ε η μ ο ο

νη προ στα σι α των ψυ χων η μων

* * *

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου

Δο ο ξ α σοι τω δει ξ α ντι το φως δο ξ α εν υ

ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν

δο κι ι α

Υμνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι

δι α την με γα α λην σου δο ο ξ αν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τε ρ

παν το κ ρ α το ρ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χριστε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν του
κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α
μαρτι ι ας του κο οσμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κα θ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατε-
ρων ημων και αι νετο ον και δεδοξα σμε ενον το
ο νομα σου εις τους αιωνας αμη ην

Γε ενοι το Κυριε το ελεος σου εφη
μας κα θα περηλπισαμεν επι σε ε

Ευλογητος ει Κυριε ε εδιδαξο ον με τα
δικαιωματα σου (τρεις)

Κυριε καταφυγη εγεννηθης ημιν εν
γενεα και γενεα εγω ειπα Κυριε
ελεησον με ιασαι την ψυχη ημου οτι
ημαρτο ον σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξο ον
με του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ει
ο Θεο οσμου

Οτι παρασσιπηγη ζωης εν τω φω
τι σου ο ψο μεθα φως

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος Ι σχυ ρος **Δ** Α γι
ος α θα να τος ε λε η σονη μα ας **ε** (τρεις) **χ**

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω **Δ** και α γι ω Πνευ μα
τι **ε** **χ**

Κ αι νυν και α ει **Δ** και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην **ε** **χ**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σονη μα ας **ε** **χ**

Ἀσματικόν. **ε** **χ**

Α ^{B8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος **Δ** Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^{Δι} **Δ** Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ^{B8} **Δ** ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας **ε** **χ**

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Με γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ
πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα
ε εθ νητρο ο πς με ε νον ως εν Λυ αι ς κα θει ει
λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ωθαρ ρυ υ νας το ον
Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα ρτυς Δη μη
τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
σθαι η μιν το με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δρ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δρ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}_ε_γ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δρ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δρ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε_γ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δρ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ν_{δρ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π_ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δρ}

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
 σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
 θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε νος Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ξε΄ (65).

Ἦχος Γα ρ

Στίχ. α΄. Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται
 τὸ ἀργύριον. (ξε΄ 10)

Μ ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ
 πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα

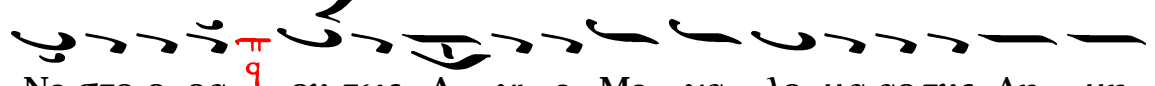
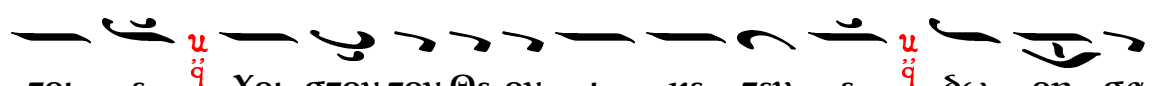

ε εθνητρο ο πα με ε νον ως εν Λυ αι ς κα θει ει
λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ωθαρ ρυ υ νας το ον
Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη
τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. β'. Εισήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν
νώτον ἡμῶν. (ξέ' 11)

Με γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ
πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα
ε εθνητρο ο πα με ε νον ως εν Λυ αι ς κα θει ει
λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ωθαρ ρυ υ νας το ον
Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη
τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. γ'. Διήλθομεν διὰ πυρός και ὕδατος, και ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς
ἀναψυχήν. (ξέ' 12)

Με γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ
πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα

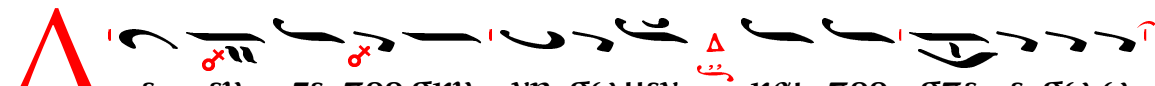

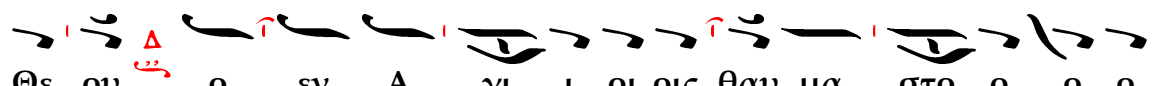

 ε εθνητρο ο πα με ε νον ως εν Λυ αι ς κα θει ει

 λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ω θαρ ρυ υ νας το ον

 Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη

 τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα

 σθαι η μιν το με γα ε λε ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

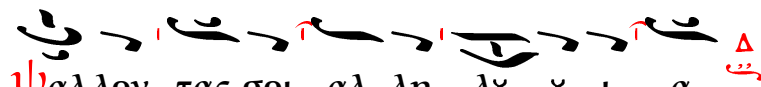
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

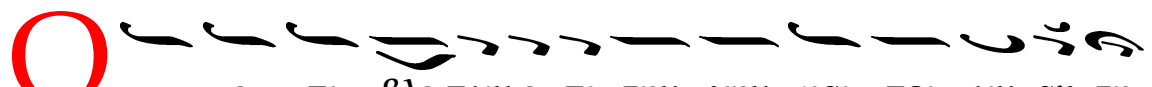
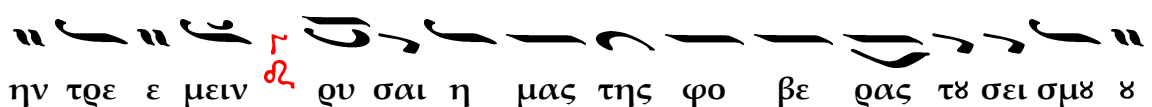

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο

 ος

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λς ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σεισμοῦ.

Ἦχος πδ' Γα ρ

 Ο ε πι βλε πων ε πι την γην και ποι ων αυ τη

 ην τρε ε μιν ρυ σαι η μας της φο βε ρας τς σει σμς ς

α πει λης ^{Δ 9} Χρι στε ο Θε ε ος η μων ^{Γ 2} και κα
τα πεμ ψον η μιν πλσ σι α τε ε λε η σθ ^{Δ 9} πρε
σβει αις της Θε ο το κσ μο νε φι ι λαν θρω πε ^{Γ 2}

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος Γα ϕ

Με γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις ^{Γ 22} σε υ
πε ερ μα χον η οι κσ με νη ^{Γ 22} Α θλο φο ρε τα
ε εθ νητρο ο πσ με ε νον ^{Π 9} ως εν Λυ αι ς κα θει ει
λες την ε παρ σιν ^{υ 9} εν τω στα δι ω θαρ ρυ υ νας το ον
Νε στο ο ρα ^{Π 9} ου τως Α γι ε Με γα λο μα ρτυς Δη μη
τρι ε ^{υ 9} Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε ^{υ 9} δω ρη σα
σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος ^{Γ 22}

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. ᾠχος β΄.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Δι θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε ^{Δ 9} με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν
A α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον Β' (β' 1-10).

(Ζήτηι τῆ ΚΣ' Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγ. Δημητρίου).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ξγ').

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυτον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Χ Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ
α πο φο βε χ θρο ε ξε λθ σ την ψυ χη ην μ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυτον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Χ Ἦ. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
α πο
πλη θρο ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι και ος εν τω Κυ ρι ι ω
 και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
 αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς α').

Ἦχος Δι

Α λλη η λϑ ï ï α Α λλη η λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α Α α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α
 Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει κε

δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη η η η σε

ε ε ε ται

A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ

ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η

λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α

Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι εν ταις

αυ λαις τϑ Θε ϑ η μων ε ξαν θη η η η

σϑ ϑ ϑ ϑ σιν

A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ

ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η

λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α α α α α

α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιε' 17-27, ιστ' 1-2).

(Ζῆτει τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσχετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ

τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἄλλα ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἄλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγωγούς ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνων ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Καὶ τὸ εἰς δὲ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ Σεισμοῦ.
 (Ζῆτει τῇ Πέμπτῃ τῆς β' ἐβδομάδος Ματθαίου).
 (ἡ' 23-27)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ σεισμός μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· Ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Ἦχος ἰὲ Δι' ς

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος Δ' Δι.

Ἦχος Δ' Δι

Οὐ τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε
ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ στι κως ει κο ο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ε ες και αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
Τρι ι ι α α α α α α α α α α α
α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα
α α α α α α α α α α α α α α α
α γι ι ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α α
α α υ μνο ο ον προ ο σα α α δο οον τε ες πα
α σαν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι βι ο τι κη η η η η η η η ην α πο θω
με θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρι ι ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α
αν

Ω Νη ω ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι ι τον
βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο ο ο ο
ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ Μ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι
αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον
τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ
λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α α
α α α α α α α α α

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου,

Ἦχος Δι

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε ε λε ε η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρ α σχϞ Κυ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σχϞ Κυ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σχϞ Κυ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α σχϞ Κυ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σχϞ Κυ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σχϞ Κυ υ υ ρ ι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

Σ οι οι Κυ ρ ι ι ε

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρ ι ι ε ε ε

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
 σχυ υ υς μϛ Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω
 μα α α μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και
 ρυ υ ση ης μϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε
 ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο ϛ
 ϛ ϛ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῶ πνε ευ μα το ο ο ος ος

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον *και ἄλλως*

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης ο ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ο ω σαν

να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α α α α μη η η η ην

Α α α α α α α μη η η ην

Σ ε υ μνη ρ ρ ρ μεν σε Ευ λο γη ρ

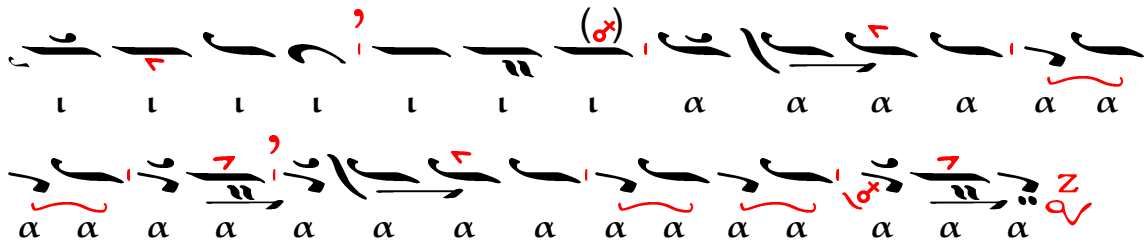
ρ ρ μεν σοι ευ χα ρι ς ρ ρ μεν Κυ

υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα α σδ ς
ο Θε ο ος η η μων

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δι

Α ξι ι ον ε ε σιν ω ως α α λη η η
θω ω ω ως μα κα α ρι ι ι
ζει ει ει ειν σε ε την Θε ε ο ο ο το
ο ο ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι ζον
και αι πα να α μω ω ω μη η η το ο
ο ο ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α
τδ Θε ε ς ς ς ς η η η η μων
την τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α
αν των Χε ρδ ς βι ι ι ι μι και αι ε
εν δο ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ
κρι ι ι ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε
ε ρα α α φμ την α δι ι α α φθο ο ο

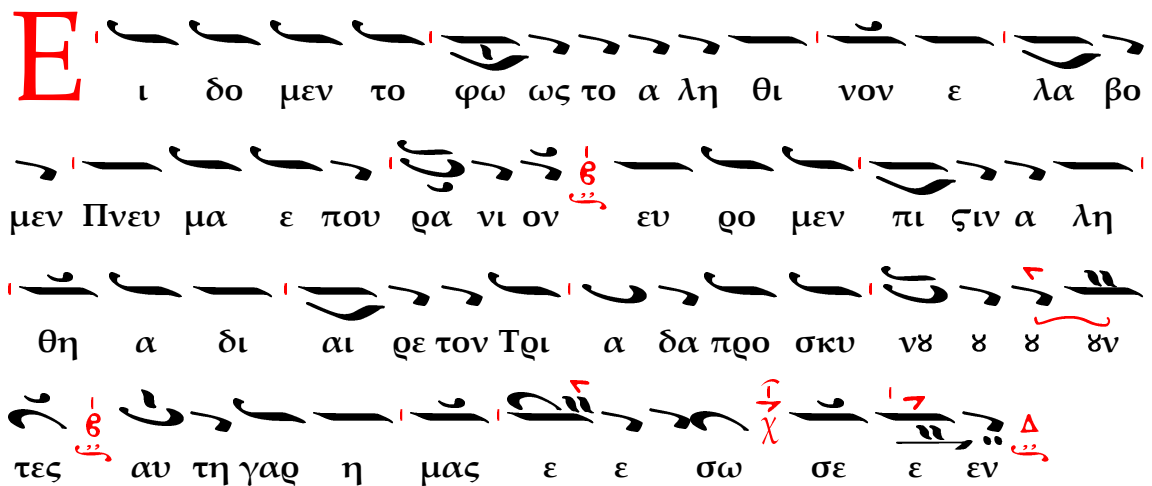

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

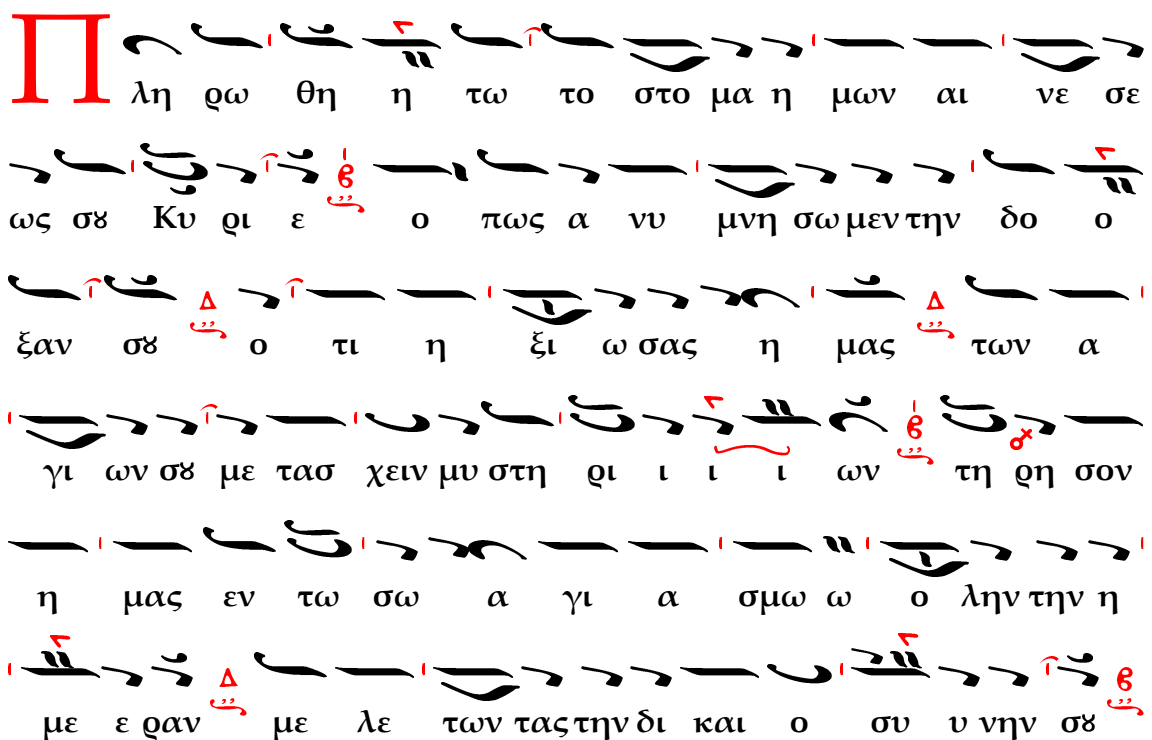
ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-Θ

Ἦχος Δι-Θ

Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη

λᾰ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

Ν ον α πο τᾰ νυν και ε ως τᾰ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

Μ ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τᾰ νυν και ε ως

Τ αι ω ω νο ο ος